

изъ географіѣж-тѣ знаемъ; 2) что ся намира отгоръ на зв-мѣж-тѣ. Второ-то прѣдложеніе е придаточно допълнително и относися на сказуемо-то на първо-то прѣдложеніе: *знаемъ*.

Прѣдложеніе, на което ся относять придаточны-тѣ, ся нарича *главно*. — *Изъ географіѣж-тѣ знаемъ* — главно прѣдложеніе.

Забъл. Главно прѣдложеніе наричатъ такожде всяко прѣдложеніе, което ако и да нѣма при себе придаточны, но само не ся относи на никое друго прѣдложеніе.

§ 31.

ЗА СОСТАВНО-ТО ПРѢДЛОЖЕНІЕ.

1. *Вода, която извира изъ земѣж-тѣ, наричася изворъ.* — Това прѣдложеніе состои изъ главно-то прѣдложеніе: *вода ся нарича изворъ*, и изъ придаточно-то опрѣдѣлително: *която извира изъ земѣж-тѣ*.

Прѣдложеніе, което состои изъ главно и изъ едно, или изъ нѣколко придаточны, нарича ся *составно*.

2. *Българе-тѣ, като ся научили, че императоръ Никифоръ испратилъ 1100 литры злато на войскѣж-тѣ си, нападѣли на Гръцкыя отрядъ и заграбили тѣжъ казнѣ.*

Едно прѣдложеніе. Подл.: *Българе-тѣ* — 3 л.; сказ.: *като ся научили* — *заграбили тѣжъ казнѣ* — изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 л. — *Като ся научили, че* — на *войскѣж-тѣ* ся относи на сказ.: *нападнали и ограбили*, на в: *кога* Българе-тѣ нападѣли на Гръцкыя отрядъ? и е прид. обст. прѣдложеніе. И така това прѣдложеніе состои изъ главно-то: *Българе-тѣ нападѣли и заграбили тѣжъ казнѣ* и изъ прид. обст.: *като на войскѣж-тѣ*; за това е составно. Въ прид. прѣдложеніе подл. ся подразумѣва: *Българе-тѣ*; сказ.: *като ся научили* — *войскѣж-тѣ* — изяв. накл. пр. вр. 3 л. — *Че Императоръ Никифоръ испратилъ 1100 литры злато на войскѣж-тѣ си* ся относи на сказ.: *като ся научили*, на в: *что ся научили?* и е прид. доп. прѣдложеніе. Така прид. обст. прѣдложеніе состои 1) изъ свое-то главно: *като ся научили*, и